

test

Harley Davidson IRON 883 SPORTSTER

Željezna beba

Mali, ali pravi klasični Harley Davidson najmanji je i najjeftiniji Sportster, a odlikuje se vrlo spartanskim pristupom motociklizmu. Bez plastike i dominantno mat boje, od koje odskaču jedino kromirane cijevi ispušnog sustava, Iron 883 je prihvatljiv širokom rasponu kupaca, a ipak zadržava dušu svih H-D motocikala

PIŠE: SANDI CENOV
FOTO: ŽELJKO PUŠČENIK

Za početak, pozdrav svim bikerima, koji su ovih lijepih proljetnih dana s čežnjom u očima i raznim pitanjima na usnama gledali, divili se i štošta pitali u vezi novog, najmanjeg, ali itekako atraktivnog proizvoda iz "američke tvornice snova" - Harley Davidson. Sretna podudarnost ovog testa bila je ta da smo ovog crnog ljepotana dobili na dva dana testa upravo za trajanja moto susreta koji se već tradicionalno održava prvih dana svibnja u Novom Vinodolskom. Naravno, sreći nema kraja ako možete voziti potpuno novi Harley Davidson s ekipom zagriženih Harleyaša (nekih 15-20 motora u kolonii) i još k tome provesti predivan vikend uz miris mora i spaljenih guma, kojih u Novom Vinodolskom nije nedostajao

Od naprijed se prepoznaje klasička, pa će bikeri koji vam idu u susret odmah znati da je u pitanju Harley Davidson

lo. Toliko je toga već napisano o legendarnom Harley Davidsonu, da ga teško možemo nazvati samo proizvođačem kulturnih motocikala, nego jednostavno moramo upotrijebiti izraz "brand", jer H-D je dokazano jedan od najjačih svjetskih brandova općenito. Međutim, postoji nešto što još nitko nije napisao: Naime, sva vozila na dva kotača koja ne nose logotip H-D zagriženi obožavatelji ove američke tvrtke pomalo posprdo nazivaju "plastika". Moram priznati da na početku mojih pohoda po europskim H-D susretima nisam pojma imao na što točno misle ti bradati i mrki, a opet beskrajno simpatični i dragi H-D jahači, kada komentirajući neku super pilu nehajno mahnu rukom i kažu samo: "Ah, plastika!", što je internacionalno razumljiv pojam. A bio sam i pomalo uvrijeđen, jer sam i sâm u tom periodu još bio

I u d za pla- stikom od koje ja- panska moto- industrija radi oklope za jurilice od čijih per- mansi zastaje dah i koje su, vjeru- jem, svim bikerima na svijetu pred- met mladenačke žudnje.

Nakon nekog vremena prove- denog u druženju s tom H-D eki- pom saznao sam da je izraz "pla-

"stika" zapravo suprotno od svega onog što jest Harley Davidson, a to je hrpa željeza na dva kotača s nekom svojom neobjasnjivom dušom, koju upoznate tek kada ga zajašete i do ušiju se zaljubite u tu predivnu hrpu željeza.

Predmet ovog testa je upravo tog imena: Iron ili naški: željezo. Puni

naziv ove skladne hrpe željeza o kojoj pišemo u ovom testu je Harley Davidson Sportster 883 Iron.

Mali, a zločest

Dajući ime svom novom proizvodu majstori iz Milwaukeeja očito su imali na umu gore spomenutu harleyašku internu rezanciju plastika-željezo, pa su novom modelu Sportster obi-

telji dali to željezno ime, mada su i svi ostali modeli iz te tvornice jednakо željezni, ako ne još i "željezni", jer su masivniji, teži, veći i jači... prepoznati, jer su svi nekako nadograđeni oko moćnog V-twin aggregata, koji je okosnica tog motocikla, imaju maleni i uski spremnik goriva i nekako su, ruku na srce, primjetno manji od svih drugih Harleya. Upravo bismo to spomenuli kao najveću manu ovog našeg testnog Sportster-Irona. Vozeći ga imate nekako dojam da ste u jakni koja vam je za dva broja manja nego što bi trebala biti, tj. da je stroj pod vama - koji, doduše, brunda kao pravi pravcati Harley Davidson - u svim gabaritima manji od onoga kakav bi u vašoj glavi trebao biti. Međutim, kada uzmemo u obzir činjenicu da se Sportster kao deklarirano najmanji H-D proizvodi još od davne 1947. godine i da do današnjeg dana bilježi izvrsne prodajne rezultate, ne možemo mu tu umanjenost naspram drugih H-D modela pripisati kao neku manu, zar ne!?

Dakle, počnimo ga lagano secirati.

Malen, ali kompaktan u svakom pogledu

Počet ćemo od onoga što je mnogima kod ovako statusno-šminkerskog motora i najvažnija komponenta, a to je izgled.

Samo ime zaista puno govori o ovom stroju. Iron. Da, zaista je sve puno željeza, koje izgleda još zločestije u toj mat crnoj kori u koju je bio obučen naš testni model. Inače, Iron se može naručiti u još samo jednoj varijanti, a to je mat srebrna boja, što jednako pojačava dojam željeza. Sve je, kao što vidite, mat crno, osim kromiranih klasičnih ispušnih cijevi, koje su po našem skromnom mišljenju mogle u ovoj varijanti biti

isto tako mat crne, da dojam bude potpun. Naplaci su od lakog lijeva, u pravoj chopperskoj maniri: 19 inča prednji, 16 inča stražnji, imaju po 13

krakova, a ako ih se pažljivo pogleda, izgledaju kao da ih je neki majstor netom ručno rezao i brusio. Malo se tu i tamo zasjaje, što izgleda zbilja

sjajno, kao što sjaj i pregršt kromiranih vijaka u mat crnom agregatu. Spremnik goriva je malen (12,5 l) i uzak kao i na svim Sportster modelima i na njemu stoji decentan i neu padljiv natpis Harley Davidson, da ne bi bilo zabune. Sjedalo je maleno, ali udobno i potpuno adekvatno i za puno kapacitetniju pozadinu od moje, a valja napomenuti da je ovakvo sjedalo san svih oženjenih muškaraca. Naime, kad dečki nekamo idu, a supruga bi htjelaći s vama, jednostavno nema gdje sjesti i problem je riješen. Naravno, ako vam se taj scenarij ne sviđa, na popisu

LED tehnologija u pokazivačima smjera sadrži i poziciono i stop svjetlo. Inovativnost za svaku pohvalu!

Kontakt bravica sa privjeskom, u kojem je indikator alarma koji se automatski pali čim se vlasnik s ključem udalji

Spremnik ulja bez promjene, ali to je karakteristika Sportstera

Čak ni u tunelu nas nisu boljele uši od glasnoće, na koju smo inače navikli kod H-D-a

dodatne opreme je i suvozačko sjedalo, kao i dodatni oslonci za noge. No, to vaša supruga ne mora znati.

Gradski zvrk

Upravljač je, naravno, mat crni, u dragster stilu i neočekivano ugodan, kako za duge dionice na autocesti, tako i za kontrolu u oštrom zavojima, ali i za probijanje kroz gradsku gužvu. Zapravo, čini nam se da je ovaj motocikl kao stvoren

za gradsku gužvu, jer je lagan i uzak, a poznato je da dva cilindra odmah primaju gas, pa ste bez problema uvi-

jek prvi na semaforu. Blatobrani su sportski (koliko to može biti jedan H-D), pa ćemo tu spomenuti i najzanimljiviju tehničku novotariju na ovom motociklu: stražnje poziciono i stop svjetlo je ugrađeno u pokazivače smjera, pa nema potrebe za

klasičnim stop-svjetlom. Kraći stražnji blatobran nudi i mogućnost montiranja registrarske pločice s bočne strane, što je česta pojava kod choppera, da bi se bolje vidjela zadnja "šlapa". Uvjereni smo da će ovo preuzeti i drugi proizvođači, pa izgleda da je klasičnom stop-svjetlu na chopperima odzvonilo.

Ovdje treba još spomenuti i centralno postavljene oslonce za noge, koji su nam bili poprilična nepozna-

nica, no brzo se čovjek na to navike, pa je položaj na motociklu vrlo prirođan i ugodan, mada to čovjek ne bi rekao gledajući stroj prije nego što na njega sjedne.

Sjedimo, dakle, na Iron i reimirajmo subjektivni dojam potpisnika ovih redaka, koji je do sada vozio sve modele iz palete Harley Davisona osim Sportstera.

Ključ u bravu, start engine - i potmulo prepoznatljivo H-D brun-

Majstorski dizajniran, što potvrđuju talijanski bikeri, koji su jako česti kupci Sportstera

danje počinje. Cilindri se svadaju jedan s drugim, što rezultira karakterističnim vibracijama, koje tvorci ovog stroja uza sve izmišljene gumene ovjese agregata kao da jednostavno ne žele smiriti, jer onda to više vjerljivo ne bi bio pravi Harley Davidson. Sve se trese. Ako vas te vibracije smetaju, onda nemojte kupovati H-D. Mene osobno toliko veseli da se uvijek sjetim često spominjanog sinonima za Harley, a to je "najveći vibrator na svijetu".

Motor za cure????

Prvi tehnički detalj koji nas je ugodno iznenadio je ubacivanje u prvu brzinu. Kvačilo je mekano, kao da je omekšano za žensku ruku, a mjenjač iz neutrala u prvu ide bez

trzaja toliko karakterističnog za H-D motocikle. To je odmah probudilo crva sumnje da je ovaj stroj, tako malen, kompaktan, niskog sjedala i dizajniran do najsitnjeg detalja, zapravo namijenjen jednoj novoj progresivno rastućoj bikerskoj populaciji, a to su cure, žene, majke, ljubavnice, i sve ostale pripadnice ženskog spola, koje sve češće viđam po europskim susretima kako same obuzdavaju svoje željezne ljubimce na dva kotača. Čak su i organizirane u udruzi "Ladies of Harley".

No, dobro, budućnost će već

pokazati je li taj crv sumnje opravdan. Iron se zaista vozi kao bicikl - opušteno i lako. Zračno hlađeni klasični V-twin Evolution agregat s razmakom između cilindara od 45 stupnjeva i zapreminom od 883 ccm vuče odmah iz niskih okretaja, koje, nažalost, ne možete vidjeti, jer

je cijela komandna ploča samo jedan veliki, klasični brzinomjer, tako da broj okretaja određujete po sluhu i feelingu. U gradskoj vožnji je to sasvim dovoljno, no ako se poželite malo poigrati po zavojima, trebat će vam zaista dobar sluh. Do blokade će iskusniji bikeri doći i prije nego što misle, pa se tu treba osloniti isključivo na okrenuti moment, koji iznosi 70 Nm pri 3.750 okretaja.

Razvlačenje brzina do kraja nema nekog smisla, jer će skromnih 53 KS doći do izražaja u prvi nekoliko sekundi dodavanja gasa, a onda odmah treba prebaciti u višu brzinu da bi se korištenjem pristojnog okretnog momenta nadoknadila ta skromna konjica. No, Harley se tako i vozi, pa ćete biti nemalo razočara-

Vizualno možda malen, ali bećar od 183 cm visine sasvim se udobno smjestio

ni ako od imena Sportster očekujete i ozbiljne sportske performanse. Ali, da ne bude zabune, Iron se po zavojima vozi bolje od svih ostalih postojećih klasičnih Harleya, a razlog tome leži u centralno postavljenim osloncima za noge: kod njih je kontrola u zavoju puno bolja nego na modelima gdje su oslonci za noge pomaknuti naprijed.

Kratki i oštri zavoji Ironu su prirodno prebivalište i zbog činjenice da je međuosovinski razmak svega 1.510 mm, što je za jedan H-D poprilično malo, kao, uostalom, i sve

drugo na ovom modelu. Isto vrijedi i za kočnice. Rekli bismo: solidne. Jedan disk od 292 mm naprijed i isti takav straga zaustavljuju ovih 260 kg željeza kao i kod ostalih klasičnih H-D modela. Dobro, ali daleko od spektakularnog.

Kao stvoren za mokru podlogu

Kako nas je na putovanju iz sponutog Novog Vinodolskog svojim prala gusta kiša, ustavili smo da je zbog skromne snage agregata, ne baš kapacitetnih kočnica i dimenzija guma (100/90-19

prednja i 150/80-16 stražnja) ovo savršen motocikl za kišne uvjete, što bi moglo značiti i da je savršen za nekoga tko tek ulazi u čarobni svijet na dva kotača, a želi da njegova najdraža igračka bude upravo Harley Davidson!

Ida ne zaboravim da pritom mora imati i 73.500 kn, koliko ova zvijer košta, a što je otprilike 15% skupljje od postojeće konkurencije u tom segmentu. No, imati u svojoj garaži jedan Harley Davidson - pa makar on bio i najjeftiniji i najmanji model u ponudi - ipak znači puno u bikerskoj

filozofiji, imajući u vidu činjenicu da H-D već odavno nije samo motocikl, nego cijela jedna životna filozofija. I vjerujte, kad ga jednom uvezete u svoju garažu, nema više dosade. Naime, u H-D katalozima postoji gooooomila dodatne opreme, na koju ćete svakog proljeća potrošiti svu svoju ušteđevinu, uz neumjesne komentare vaših ukućana u stilu: „A što ovaj novi skupi volan ima, a ovaj stari nema?“

Lovu u džep, pa trk u Dubravu

Sve u svemu, iako je najmanji, ovo

Plastika, koju odmah treba skinuti, a registarsku pločicu montirati na bok

Strugači su ispunili svoju funkciju i strugali u oštijim zavojima

Kao rukom klesan

Uska silueta Irona, koji je kao stvoren za probijanje kroz gradsku gužvu

Odlična kontrola u zavodu, ali samo do jedne mjerje kada oslonci zastruju i podsjetite vas da ste na klasičnom Harley Davidzonu

je pravi pravcati Harley Davidson u svakom pogledu, pa ako vas nerira što se na svom dvokotačnom ljubimcu neameričke proizvodnje vozite u majicama i jaknama sa H-D logotipom, krajnje je vrijeme da nekako zaradite, posudite ili ukradete [što je u našoj tužnoj, recezijom okupanoj zemlji dosta česta pojava] tih nekoliko desetaka tisuća kuna, došetate do zagrebačke Dubrave, gdje je prodajni centar Harley Davisona za Hrvatsku i priuštite si mat-crni ili mat-srebrni Iron Sportster 883.

Da je još jedan disk s ove strane...

TEHNIČKI PODACI	
Motor:	dvocilindrični, četverotaktni
Promjer x hod:	76,2 x 96,8 mm
Obujam:	883 ccm
Razvod:	dvije bregaste osovine u bloku i 2 ventila po cilindru
Odnos kompresije:	9:1
Hlađenje:	zrakom
Paljenje:	elektronsko
Napajanje:	elektronsko ubrizgavanje
Spojka:	više lamela u uljnoj kupci
Mjenjač:	5 brzina
Okvir:	čelični cjevasti
Ovjes:	teleskopska vilica sprjeda; straga vilica s dvostrukim amortizerima
Gume:	prednja 100/90-19, stražnja 150/80-17
Kočnice:	naprijed disk s kočionim čeljustima s 2 klipića, straga disk s jednim klipićem
Dimenzije (u mm) i težina:	duljina 2.251, visina sjedala n. d., osovinski razmak 1.510, težina 251 kg,
Deklarirano:	snaga - 54 ks (39,7 kW), maks. okr. moment - 70 Nm pri 3.750 okr/min
Spremnik goriva:	12,5 l
+ image, okretni moment, upravlјivost	
- snaga, kočnice, preglednost retrovizora, male dimenzije	

